

Goed Gezelschap

Deze bundeling van uitspraken bevat schitterende wijsheid en metaforen, letterlijk voedsel voor de Ziel. Zoals gebruikelijk een aantal pareltjes uit deze tekst uit de Advaita-Vedanta filosofie, waar de volledige tekst te vinden op het internet volgt onderaan...

Uitspraken, antwoorden en verhalen van Sri Shantananda Sarasvati
(Shankaracharya van Jyotir Math) 1961 - 1985

Shankaracharya is een samentrekking van twee woorden 'Shankara' en 'ācharya' (leraar). Het is dus feitelijk een leraar die onderwijst wat Shankara geschreven heeft. Maar in India is DE Shankaracharya meer een instituut geworden. Adi Shankara wordt gezien als de eerste Shankaracharya. Hij was een wijze die leefde van 788 tot 820. Hij blies de Advaita-Vedanta filosofie nieuw leven in omdat hij de behoefte daaraan om zich heen zag. Shankara legde de Upanishads (oude Vedische geschriften) opnieuw uit. De uitleg die hij gaf is beschikbaar in boeken en de Shankaracharya's kennen die boeken uit hun hoofd.

Binnen en buiten zijn hetzelfde. Het Absolute is in alles. Alle wezens zijn deel van hetzelfde. Alles bestaat in de Atman en dus wordt Atman ook weerspiegeld in de menselijke vorm. Waar je ook naar kijkt, je kijkt naar de Atman. Het gaat er niet om of je naar binnen of naar buiten kijkt... het gaat erom hoe je kijkt.

Nogmaals, het ligt in de ware natuur van het individu om ieder moment te veranderen. Deze veranderingen brengen hem voortdurend in een staat van besluiteloosheid en vergeetachtigheid, zodat hij nooit zeker is van zichzelf en dit maakt hem ongelukkig. Iemand die daarentegen is uitgestegen boven zijn afgescheiden individualiteit, is altijd zeker van zichzelf. Hij is standvastig in zijn doel en zal dit niet meer uit het oog verliezen.

. Te beseffen dat de schepping in mijzelf is en dat ik er toch buiten sta, is het enige doel van Zelfrealisatie. Alleen maar toeschouwer te zijn en toe te staan dat alles gebeurt zoals het gebeurt! Men moet 'Ik ben' realiseren voordat men weet: 'alles is'. Vandaag ben ik in deze nietige vorm en toch heb ik lang voor de schepping ervan bestaan en ook zal ik verder leven wanneer die vorm is vervallen.

Als men een jas in de garderobe hangt, kan de onbezielde jas zichzelf niet om iemands lichaam doen. Hij zal blijven waar hij is. Wanneer je hem aantrekt, gaat hij overal met je mee. Zo is het ook met het lichaam. Het lichaam is de jas; als je het lichaam beschouwt als je eigendom, dan vergezelt het je overal, maar zo gauw je er geen aanspraak meer op maakt, neemt het de juiste plaats in als deel van de natuur. Pas dan wordt het 'ik' de getuige, zonder gehechtheid.

Wanneer die herinnering eenmaal is gewekt, is het onmogelijk dat in dit leven nog te vergeten. Men zal zich altijd herinneren dat er ware kennis is, maar het is dan aan de persoon om het wel of niet aan te nemen.

De wereld is een groot schouwspel, dat God rondom de mens enceneert in de vorm van het universum. Maar het blijft een schouwspel! Geboorte is een schouwspel, dood is een schouwspel. In feite is er geboorte noch dood. Weet dat en word gelukkig.

Het Zelf is eeuwig en het Zelf is het licht der lichten. Het Zelf is bewustzijn en het Zelf is geluk. Het is eeuwig en het is waarheid en geen van deze dingen kan verloren raken, omdat ze overal en eeuwig aanwezig zijn. Je hoeft alleen maar de fysieke duisternis of de subtiele duisternis die heerst te verdrijven, omdat het Zelf altijd met ieder van ons is. Laat het Zelf heersen. Je hoeft er niet naar te zoeken.

We kunnen de beeltenis van de zon in het water zien, maar als er rimpelingen in het water zijn, lijkt het beeld te trillen. Het is echter het water dat trilt, niet de zon. Als het water modderig is, is de beeltenis niet helder, maar het vuil zit in het water, niet in de zon.

Strijd niet tegen je verlangens; probeer ze niet uit te bannen; probeer ze ook niet tot bedaren te brengen. Wees alleen maar onbezorgd; heb geen interesse meer in al die wensen en verlangens. Verwaarloos ze, laat ze gaan en ze zullen een voor een verdwijnen. Worstel er niet mee. Ik zeg je, dat dit de enige manier is waarop het gedaan kan worden.

De gewoonte om ons voortdurend de Param-Atman te herinneren maakt dat we ons op het tijdstip van de dood zullen herinneren. Een toegewijde is zonder wensen, vol vrede. Hij kent geen vijandschap. Zijn zienswijze is onveranderlijk. Hij ziet Param-Atman in alles.

Om in staat te zijn voortdurend universele genade te verkrijgen is alles wat men moet doen, zijn innerlijke deur openhouden, open in de richting van het Absolute. De universele genade van het Absolute doordringt het universum en is daarom altijd beschikbaar. Indien de herinnering aan deze universele genade in leven wordt gehouden, is er een verbinding en blijft de mens in staat altijd ontvankelijk te zijn voor genade.

Tijd maakt deel uit van de materiële wereld. Waar ruimte is, is tijd. Een lange reis neemt veel tijd in beslag, een korte reis minder, maar in de spirituele wereld gelden tijd en ruimte niet. Je kunt niet over tijd denken met betrekking tot Zelfrealisatie. Het Zelf dat moet worden gerealiseerd is hier, daar en overal. Niemand hoeft te reizen om het te vinden. Je vindt het in jezelf, nu.

Het moment van nu is het alomtegenwoordige Absolute en in het moment van nu staat Het in Zijn gedaante voor je en dat is het moment om het Absolute te waarderen. Het concept van verleden en toekomst is verwickeld in wereldlijke zaken, dus wanneer men aan het verleden denkt, wijkt men af van het Absolute dat nu aanwezig is en probeert men bepaalde verbindingen met wereldlijke zaken aan te gaan. Wanneer men plannen maakt voor de toekomst, wijkt men af van het nu aanwezige Absolute.

De meeste dromen zijn in Tamas en we herinneren ze ons niet als we wakker worden. Andere dromen zijn verbonden met Rajas en we herinneren ons sommige hiervan. Maar er zijn bepaalde dromen die wij nooit vergeten; dit zijn de dromen die uit Sattva komen. Noot: vrij vertaald staat Tamas voor onwetendheid, Rajas voor hartstocht, Sattva voor kennis.

Ieder individu wordt geplaagd door allerlei wensen, maar als je goed oplet, kun je merken dat tussen twee wensen in een zekere ruimte bestaat. Meestal staan we die 'pauze' helemaal niet toe, want zo gauw de ene wens vervuld is laten we alweer een nieuwe ontstaan. Als mensen dit zouden inzien en zichzelf de luxe van een korte pauze zouden permitteren, hoe kort ook maar, dan zouden zij ontdekken dat zij zichzelf weer konden opladen zonder iets anders te doen dan alleen maar een moment stil te zijn. Als mensen dit in de praktijk konden brengen

en deze pauze zouden kunnen verlengen tot ongeveer vijf minuten achter elkaar, dan zouden zij ontdekken dat zij over grote kracht beschikken. Realisatie is dan niet ver weg meer.

Wat is ellende, goed beschouwd? Geef iemand één stel kleren of honderd stel, zal hij dan tevreden zijn, zal hij niet hunkeren naar andere of betere of nog meer kleren? Geluk en ellende worden niet veroorzaakt door gebrek aan voedsel of kleren. Zij zijn beide een produkt van de geest. Zo lang men zichzelf toe staat geïdentificeerd te zijn of geestelijk gevangen, kan men ongelukkig zijn zonder voedsel of ondanks een overvloed aan voedsel.

Door onderscheidingsvermogen gaat iemand zijn wensen onderkennen, maar hij kan ook gaan inzien, dat vervulling van al die wensen geen geluk brengt. Geluk of ellende hangt niet af van materiële zaken, maar heeft te maken met je eigen houding. Door deze houding bereik je onthechting, je groeit uit boven je eigen ellende en je wordt gelukkig.

Mensen zijn de werkelijke betekenis van geluk vergeten. Zij beleven er alleen plezier aan. Plezier en pijn komen voort uit materiële zaken en hun associatie met de staat van iemands geest. Plezier en pijn wisselen elkaar af als dag en nacht. De relatie van de mens met plezier en pijn is altijd tijdelijk en altijd veranderlijk en iedereen krijgt zijn deel van deze twee. Echt geluk is een van de natuurlijke manifestaties van het Zelf.

Onze geest is zolang verbonden geweest met de buitenwereld, dat hij het bestaan en de taal van de innerlijke wereld helemaal is vergeten. De bewegende geest zoekt naar geluk door dingen te verkrijgen en te onderzoeken. Dit is evenwel niet voldoende, want als de geest het ene ding heeft, stort hij zich onmiddellijk op iets anders. De stille geest echter vindt geluk in alles.

Het koninkrijk in ons is het reservoir van vrede en geluk. Het is buiten het bereik van geweld. Devotie is de zachtmoedige kunst van eenheid. In ons wereldlijk leven doen we hard ons best de plezierige momenten vast te houden. Als we eenmaal een atoom gelukzaligheid kennen, verlangen we naar meer. Het hevige verlangen naar plezier wordt minder naarmate de diepte en sterkte van echt geluk duidelijker worden. De dingen komen in de juiste proporties. Duik in het geluk en vind binnen in uzelf de gelukzaligheid van de hemel.

Waarom vindt men dan die verwarring, pijn en angst en waarom sterft men zonder enig begrip? In deze schepping is ook vandaag nog alles in feite heel eenvoudig, maar onze opvoeding en onze sociale en culturele systemen maken dat het eenvoudige ingewikkeld wordt. Het gelukzalige wordt pijnlijk en wat liefde zou moeten zijn wordt angst. Slechts door grondige studie in de geschriften en door 'Satsanga' (goed gezelschap) kunnen de mensen worden teruggebracht tot een eenvoudige manier van leven. Zij zullen voor zichzelf ontdekken dat er geen reden is voor verwarring, angst of pijn.

Wees oprecht en probeer je Zelf in iedereen te zien. Het Zelf leeft in iedereen, zelfs in hen die zich verzetten, dus respecteer ook je vijand. Geef een gepast antwoord wanneer dat nodig is en houd de geest vrij van welke boosaardigheid dan ook.

In werkelijkheid is de Mens Zelf, die in het lichaam leeft, onsterfelijk. Hij geeft een oud lichaam op om een nieuw lichaam aan te trekken, zoals we ook onze oude kleren weg doen en nieuwe aantrekken. Als we het fijn vinden om een oud kledingstuk af te danken en een nieuw

aan te trekken, is er ook geen reden ongelukkig te zijn wanneer het Zelf een oud lichaam afdankt en een nieuw aanneemt.

Degene van wie wordt gezegd dat hij wordt geboren met een lichaam, legt slechts het lichaam af op het moment van de zogenaamde dood. De Dood maakt niet een eind aan degene die het lichaam heeft. Degene die het lichaam aanneemt en het aflegt, is een bewust wezen.

Neem alleen wat je toekomt en weet dat ieder ander hetzelfde toekomt. Dus, neem niets extra; alles wat je extra verzamelt is diefstal. Je steelt van het universum en je berooft andere mensen. Dus behoud niets meer dan wat gelijkelijk beschikbaar zou moeten zijn voor ieder ander.

Wat men ook ziet in de schepping; alles wat leeft en beweegt; men moet het ten volle benutten en men moet ervan genieten zonder het op te eisen. Men moet niet proberen het vast te houden of het te koesteren. Juist omdat het Absolute altijd en overal is, hoeft men niet te proberen het vast te houden; geniet ervan en geef het op. 'Opgeven' is de meest eenvoudige filosofie die volledige vervulling belooft van het leven van het individu, bovendien bevrijding na ervan te hebben genoten.

Gehechtheid betekent dat we wat van God is, aan onszelf toeschrijven. Ons lichaam, ons huis, onze rijkdom, onze zoon, enzovoort. Geef dit gevoel op en je moeilijkheden verdwijnen allemaal. Denk niet dat de wereld om je heen onwerkelijk is. Het is eerder je gevoel van gehechtheid eraan dat onwerkelijk is. Alles wat om je heen gebeurt, is goed. Wat er fout aan is, is het standpunt dat je inneemt. Als je je standpunt verandert, kun je gelukkig zijn.

Opgeven kan, geestelijk en intellectueel, te allen tijde en onder alle omstandigheden worden gedaan. Hierin is geen sprake van vandaag of morgen, of één of twee dagen per week. Oefen je de hele tijd in opgeven. Je beschouwt gewoon het lichaam, de geest en het intellect als toebehorend aan de Param-Atman en draagt alles hieraan op.

In liefde wordt altijd gegeven en niets gevraagd. Door te geven, wordt het mogelijk dat er iets gebeurt. Wanneer mensen elkaar liefhebben, vergeten ze daarbij vaak dat ware liefde betekent dat er van de geliefde niets wordt verlangd.

De volledige tekst van kan worden gevonden op <http://www.arsfloreat.nl/documents/Goed.pdf>